

Exposició: **Eduardo Kac**
IVAM Institut Valencià d'Art Modern
27 setembre – 11 novembre 2007

Organitza: Institut Valencià d'Art Modern

Comissari: Ángel Kalenberg

Pioner de l'art transgènic i reconegut internacionalment per les seues instal·lacions interactives i pels seus treballs de bioart, Eduardo Kac (Rio de Janeiro 1962) explora la fluïdesa de la posició del subjecte en el món postdigital i qüestiona l'evolució, la memòria i inclús la condició de la creació. L'exposició que presenta a l'IVAM reuneix al voltant de 50 obres de distintes tècniques i sobre variats suports, des d'hologrames digitals o videoinstal·lacions fins a serigrafies i dibuixos al llapis o tinta sobre paper. El catàleg editat amb motiu de l'exposició reproduïx les obres exposades i inclou textos d'Eleanor Heartney, Didier Ottinger, Gunalan Nadarajan, Annick Bureau, Steve Tomasula, Eduardo Kac, Santiago Grisolia, Consuelo Císcar i Ángel Kalenberg.

Durant la inauguració d'esta mostra, l'artista presentarà la *performance Time Capsule* (Càpsula del temps) amb motiu del desé aniversari de la realització original d'esta acció. L'11 de novembre de 1997, Eduardo Kac va crear la seua *Time Capsule* en el centre cultural Casa das Rosas de São Paulo (Brasil). En directe, emés per televisió i per internet, l'artista es va implantar un microxip digital davant d'una sèrie de fotografies en color sépia que documentaven la vida de la seua família a Europa durant els anys previs a 1939. D'esta forma, Kac es va convertir en el primer ser humà portador d'un implant de microxip. Amb motiu del desé aniversari, i amb l'exposició de l'obra en la seua forma final que agrupa els diversos elements originals d'aquella intervenció en directe, activarà un *webcast* i un web escàner per a fer un seguiment telerobòtic i interactiu de l'implant.

Criticat pel sensacionalisme d'alguns dels seus treballs, Kac aprofita l'atenció mediàtica que generen els seus treballs artístics per a estimular el debat sobre les noves tecnologies, examinar el seu impacte sobre la societat contemporània i realçar la consciència de les persones sobre el seu potencial. L'artista descriu el seu treball com una reflexió sobre els canvis que generen les ciències de la vida en l'àmbit

polític, social i cultural, així com les implicacions filosòfiques generades pels actuals paràmetres i concepcions d'allò vivent. A través de la seua obra, explora les connexions entre allò físic i allò virtual, entre allò biològic i allò tecnològic, a fi de trencar fronteres i entrar en una nova ecologia de l'híbrid. Les seues obres no pretenen ser útils ni científiques, sinó suggerir una reflexió sobre els valors ètics i simbòlics del que està succeint en les ciències de la vida. Kac intenta així generar interferències productives entre l'art, la ciència i la consciència social, propiciades per les actuals tecnologies de la informàtica i de les telecomunicacions.

L'any 2000 va adquirir fama mundial per la creació d'*Alba*, un conill fluorescent que havia de servir com a catalitzador del debat global sobre l'enginyeria genètica, a més de convertir-se en mascota del mateix Kac i la seua família, i encara que açò no va ser possible, ja que l'INRA, l'institut que va crear l'animal, li ho va negar, el projecte *GFP Bunny* va aconseguir generar una gran quantitat de discursos crítics sobre els aspectes legals, ètics o estètics de l'art, la ciència i la societat en relació amb els avanços de la tecnologia genètica.

Kac va inventar un gen artístic en la seua obra *Genesis* (Gènesi, 1999), basada en la possibilitat actual de programar i reconfigurar els processos biològics i dirigida a desacreditar la noció de supremacia divina de la raça humana. Altres treballs recents de bioart realitzats per l'artista són *Specimen of Secrecy about Marvelous Discoveries* (Exemplar de secret sobre descobriments meravellosos, 2004-06), on una sèrie d'organismes vivents canvien durant l'exposició en resposta al seu metabolisme intern i condicions mediambientals; *Move 36* (Moviment 36, 2002-04), que explora els límits permeables entre allò humà i allò no humà, allò vivent i allò inert; o *The Eighth Day* (El huité dia, 2001), una investigació artística al voltant d'una nova ecologia artificial de criatures fluorescents.

La seua obra ha sigut exposada en museus, galeries i biennals com Exit Art i Ronald Feldman Fine Arts, Nova York; Maison Européenne de la Photographie, París; OK Contemporary Art Center, Linz, Àustria; Seoul Museum of Art, Corea; Museu de Arte Moderna, Rio de Janeiro; *Yokohama Triennial*, *Bienal de São Paulo* i *Gwangju Biennale*, Corea; Weisman Art Museum, Minneapolis; Fundación Telefónica, Buenos Aires; o la fira internacional ARCO, Madrid.